

Recenzja

dorobku twórczego, działalności artystycznej,
pracy naukowo – dydaktycznej oraz aktywności organizacyjnej
dr Piotra Szulkowskiego
zatrudnionej na Wydziale Rzeźby,
Akademia Sztuk Pięknych
w Warszawie opracowana w związku
z wszczętym postępowaniem habilitacyjnym.

I Wniosek kandydatki

Dr Piotr Szulkowski złożył wniosek w dniu 29.09.2022 o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Określenie osiągnięcia naukowego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazany we wniosku: Wystawa grafiki artystycznej pt. Interpretacje dyscyplin olimpijskich” Tokio 2021 w Galerii-1 w Centrum olimpijskim w Warszawie.

Dodatkowo kandydat nie wskazał we wniosku - na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższymi nauce (Dz. U.z 2021 r. poz. 478 ze zm.) - aby komisja habilitacyjna podejmowała uchwałę w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w głosowaniu jawnym lub tajnym.

Przesłana dokumentacja zawierała załączniki:

Załączniki:

- wniosek
- dyplom
- pracę habilitacyjną
- pendriv

II Praca Habilitacyjna / Autoreferat

Dr Piotr Szulkowski wskazuje we wniosku osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wystawę grafiki artystycznej pt. „Interpretacje dyscyplin olimpijskich” Tokio 2021 w Galerii-1 w Centrum olimpijskim w Warszawie.

Natomiast autoreferat Piotra Szulkowskiego składa się z następujących rozdziałów: kalendarium; co widzisz, co chcesz zobaczyć, czego nie dostrzegasz; mistrzowie: Mieczysław Wasilewski, Adam Myjak, Jaromir Aleksion, Jan Bohdan Chmielewski, Jakub Łęcki, japońscy mistrzowie; inspiracje; wyobraźnia; warsztat; interpretacje dyscyplin olimpijskich Tokio 2021 (**osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego**), interpretacje dyscyplin olimpijskich Pekin 2022 oraz podsumowanie.

W autoreferacie Piotra Szulkowskiego omawiane są różnorodne tematy, od kalendarium wystaw i inspiracji artystycznych po graficzne interpretacje dziedzin sportowych na Igrzyskach Olimpijskich w Tokio i Pekinie. Składa się z rozdziałów, które ukazują jego twórczość artystyczną jego drogę oraz związane z nią inspiracje.

Pierwszym rozdziałem jest „Kalendarium”, w którym Piotr Szulkowski przedstawia chronologiczny przegląd swoich wystaw i działań artystycznych. Wspomina ważne wydarzenia, które miały miejsce przed i po doktoracie, ukazując swoje zaangażowanie na przestrzeni lat.

Rozdział: „Co widzisz, co chcesz zobaczyć, czego nie dostrzegasz” to reprodukcje około 50 grafik w większości nie podpisanych więc trudno jest mi na ich temat wypowiedzieć się rzetelnie (z tytułowanych jest tylko osiem przy których, jest opisana technika), domyślam się że są stworzone w technice serigrafii. Wystawione były w Galerii Sztuki Współczesnej ORANŻERIA Dom Zjazdów i Konferencji Polskiej Akademii Nauk Jabłonna 23.09-11.11 2018. Wystawa była objęta Patronatem Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

„Mistrzowie” to rozdział, w którym Piotr Szulkowski oddaje hołd innym wybitnym artystom, których twórczość miała wpływ na jego własną działalność. Przedstawia postaci takie jak Mieczysław Wasilewski, Adam Myjak, Jaromir Aleksion, Jan Bohdan Chmielewski, Jakub Łęcki oraz japońscy mistrzowie, którzy stanowią źródło inspiracji i wzór artystyczny dla habilitanta.

Rozdziały „Inspiracje”, „Wyobraźnia” oraz „Warsztat” ukazują jego pasję, źródła inspiracji i proces twórczy. Opisują, jakie zjawiska i doświadczenia pobudzają jego wyobraźnię, a także jakie techniki artystyczne stosuje, aby przelać swoje wizje na artefakt.

W kolejnych rozdziałach, „Interpretacje dyscyplin olimpijskich Tokio 2021” i „Interpretacje dyscyplin olimpijskich Pekin 2022”, Piotr Szulkowski ukazuje swoje zainteresowanie sportem i sportowcami, interpretując graficzne ich osiągnięcia.

Ostatnim rozdziałem jest „Podsumowanie”, gdzie Piotr Szulkowski przedstawia syntezę swojej dotychczasowej działalności.

Chociaż autoreferat Piotra Szulkowskiego prezentuje się jako osobista opowieść o jego drodze artystycznej i fascynacjach, niestety nie jestem przekonany co do głębi i autentyczności jego treści. Mam wrażenie, że pozostawia on wiele niewypowiedzianych kwestii, a jego zaproszenie do wniknięcia w świat habilitanta wydaje się bardziej płytkim hasłem niż rzeczywistą propozycją. Moja opinia na temat tego autoreferatu jest zdecydowanie negatywna; spodziewałem się więcej szczerości i głębszego ujęcia tematu.

Dlatego wyrażam negatywny stosunek do autoreferatu Piotra Szulkowskiego, uznając go za skromny i niedostarczający głębszych informacji na temat dysertacji dr. Piotra Szulkowskiego. Pomimo wielu rozdziałów, które teoretycznie mają ukazać drogę artystyczną autora, czuję, że wiele kluczowych kwestii zostało pominiętych lub niewystarczająco omówionych.

Chociaż Szulkowski próbuje przedstawić swoje zaangażowanie i rozwój jako artysty, opisane tematy wydają się być powierzchowne. W szczególności rozdziały poświęcone interpretacjom

osiągnięć sportowych z Igrzysk Olimpijskich zdają się być jedynie hołdem dla sportowców, bez głębszej analizy czy interpretacji. Moim zdaniem, autoreferat nie spełnia swojego zadania jako pełne i wyczerpujące źródło wiedzy o twórczości Piotra Szulkowskiego, pozostawiając wiele niewiadomych i niespełnionych oczekiwań.

Rozdział 1 - Kalendarium.

Piotr Szulkowski, urodzony 16 stycznia 1971 w Ornece, jest artystą, który dorastał w Ostrowi Mazowieckiej. Po szkole średniej kontynuował naukę w Warszawie, gdzie skupiał się na marketingu, reklamie i grafice komputerowej. Później studiował na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, gdzie zgłębiał tajniki rzeźby i projektowania graficznego pod okiem uznanych profesorów. W trakcie swojej kariery akademickiej angażował się w różne projekty, pomagając w organizacji plenerów czy egzaminów. Współpracował też z międzynarodowymi studentami. Jego doświadczenie zawodowe obejmuje staż w Szwajcarii i pracę jako asystent na różnych wydziałach Akademii Sztuk Pięknych. W 2009 roku Szulkowski obronił doktorat. Obecnie, od 2014 roku, pracuje w Otwartej Pracowni Rzeźby pod kierunkiem profesora Jakuba Łęckiego na Wydziale Rzeźby.

Dorobek artystyczny

Wystawy indywidualne:

Piotr Szulkowski wymienia siedem wystaw indywidualnych przed i po doktoracie. W 2004 roku, prezentował wystawę ośmiu płaskorzeźb w Galerii TEST - OKNA. W 2014 roku, w Galerii Wieża zaprezentował cykl około 30 kolorowych serigrafii pod tytułem „Impresje I”. Następnie, w 2015 roku, wystawił cykl około 35 kolorowych serigrafii zatytułowany „Impresje II” w BOK Białołęcki Ośrodek Kultury. W 2018 roku, w Oranżerii Pałacu w Jabłonie, odbyła się wystawa pod nazwą „Co widzisz, co chcesz zobaczyć, czego nie dostrzegasz”. Na tej wystawie zaprezentowano cykl 39 serigrafii. Rok później, w 2019 roku, Fundacja Pałac w Korczewie zorganizowała wystawę, gdzie zaprezentował 30 grafik. W tym cyklu znalazło się 10 monochromatycznych grafik pt. „Figury pływające” oraz 20 grafik barwnych o tytule „Akwarium”. W 2021 roku, w Centrum Olimpijskim w Warszawie, miał wystawę pt. „Interpretacje Dyscyplin Olimpijskich”, gdzie zaprezentowano cykl 100 serigrafii. W 2022 roku, w tym samym miejscu, odbyła się kolejna wystawa o tytule „Interpretacje Dyscyplin Olimpijskich” - tym razem związana z Pekinem 2022, prezentując cykl 48 serigrafii. W roku 2022, za swoje osiągnięcia artystyczne, Piotr Szulkowski został uhonorowany Nagrodą Im. Cypriana Kamila Norwida za najlepszą twórczość. Reasumując, wszystkie wystawy Piotra Szulkowskiego odbyły się w Polsce, bez śladu doświadczenia międzynarodowego. Siedem wystaw indywidualnych w ciągu jego kariery artystycznej to zbyt mało, biorąc pod uwagę dążenie do tytułu doktora habilitowanego.

Wystawy zbiorowe:

Piotr Szulkowski w autoreferacie wymienia dziesięć wystaw zbiorowych zarówno przed, jak i po doktoracie. W roku 1998 wziął udział w wystawie Pracowni Rysunku prof. Juliana Raczko w Galerii Aneks Galerii Urzędu Dzielnicy Śródmieście Gminy Warszawa. Następnie, w 2001 roku, jego prace pojawiły się na wystawie POWER POSTER Hong Kong International Poster Triennial 2001, gdzie prezentowane były tytuły prac: „1. Amnesty International, 2. Freedom, 3. Equality”. W 2008 roku, jego praca pod tytułem „Fale 1” została wybrana do udziału w I Międzynarodowym Triennale Sztuk Graficznych w Warszawie IMPRINT 2008. W 2011 roku, miał wystawę w Centrum Olimpijskim, na której prezentowane były dwie serigrafie: „Poniedziałek” i „Wtorek”. Kolejne wystawy, w których brał udział habilitant, to: w 2014 roku, w Galerii na Emporach, gdzie pokazywał serigrafie „Ala I” i „Ala II” związane ze Świętym Janem Pawłem II. W 2015 roku, jego praca pod tytułem „Ryba” zakwalifikowała się do drugiego etapu wystawy GUANLAN Interna-

tional Print Biennial A Collection of Prints. W 2016 roku, wystawił serigrafię „Przedtem” w Galerii na Emporach, w ramach wystawy „Od rozumu do wiary”. W 2017 roku, jego praca o tytule „Elegant” została wybrana do drugiego etapu wystawy GUANLAN International Print Biennial A Collection of Prints. Również w tym roku, w Galerii na Emporach, zaprezentowana została serigrafia „bez tytułu” na wystawie „Woda źródłem życia”. W 2022 roku, jego prace zakwalifikowały się do finału konkursu i wziął udział w wystawie „Mini Max print Berlin” w Gallerie Heike Arndt DK 2022.

Prace prezentowane na takich wystawach są dowodem na słabe uznanie i wartość twórczości Piotra Szulkowskiego w świecie sztuki. Dodatkowo dziesięć wystaw zbiorowych w czasie jego kariery artystyczne to bardzo niewiele jak na staranie się o tytuł doktora habilitowanego.

Konkursy.

Piotr Szulkowski uczestniczył w piętnastu konkursach zarówno przed, jak i po doktoracie. Nie wiem czy do nich aplikował, czy je wygrał. Nie napisał. Przypuśćmy, że był zaangażowany w różnorodne wydarzenia, prezentując swoje prace i projekty na arenie międzynarodowej. Niektóre z konkursów po doktoracie, w których brał udział, to: W 2011 roku, uczestniczył w 1. Międzynarodowym Triennale Sztuk Graficznych w Warszawie IMPRINT 2011. W 2012 roku, brał udział w 8. Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach. W 2015 roku, wziął udział w Międzynarodowym Triennale Grafiki w Krakowie, gdzie zgłosił trzy prace o tytułach „Impresja 1”, „Impresja 2” i „Impresja 3”. Również w 2015 roku, aplikował do konkursu Satyrykon w Legnicy. W 2016 roku, wziął udział w międzynarodowych konkursach takich jak The First Xuyuan International Print Biennial w Chinach, The 1st. TKO International Miniprint Exhibition w Japonii oraz Dreux International Miniprint Biennial we Francji. W tym samym roku, brał udział w 1. Międzynarodowym Biennale Grafiki w Łodzi, gdzie trzy jego prace „Ecowater 151120”, „Ecowater 15513” i „Ecowater 151118” zakwalifikowały się do drugiego etapu konkursu. W 2018 roku, uczestniczył w konkursie Inspiracja-interakcja-internet wyzwania cyfrowego świata, organizowanym przez NASK, ASP Warszawa i Muzeum Plakatu. W 2019 roku, jego praca „Kiribari” została wybrana do wystawy pokonkursowej „Mini Max print Berlin” w Gallerie Heike Arndt DK. Również w 2019 roku, wziął udział w wystawie pokonkursowej 8TH INTERNATIONAL TRIENNIAL OF GRAPHIC ARTS SOFIA 2019.

Podsumowując, autor nie sprecyzował w rozdziale o konkursach, czy jedynie aplikował, wygrał je, czy może brał w nich udział. Dla mnie ten opis jest osobiście niezrozumiały.

Projekty zrealizowane:

Nie jest jasne, co Piotr Szulkowski miał na myśli. Czy sugeruje, że wcześniejsze projekty nie były realizowane? Niemniej jednak, na podstawie dostarczonych informacji, Szulkowski w ciągu swojej kariery zrealizował przynajmniej trzynaście projektów przed i po uzyskaniu doktoratu. Jego prace obejmują projekty książek, publikacji, katalogów, plakatów i zaproszeń.

Recenzje:

Tutaj znowu mam wątpliwości. Czy te recenzje napisał habilitant? Czy one dotyczą jego konkretnych dzieł? Czy są o jego całej twórczości? ... Powiedzmy, że dotyczą one Piotra Szulkowskiego. Tutaj skupię się na istotnych, które powstały po obronie doktoratu, czyli: W Centrum Olimpijskim w Warszawie zaprezentowano jego serigrafie, a w Galerii na Emporach. Zwrócił też uwagę w konkursie GUANLAN, gdzie jego prace zakwalifikowały się do kolejnego etapu.

Rozdział 2 - Co widzisz, co chcesz zobaczyć, czego nie dostrzegasz

Rozdział ten przedstawia reprodukcje ponad 50 grafik, z których większość nie posiada podpisów, co utrudnia ich dokładną interpretację. Jedynie osiem z nich jest zatytułowanych i opisa-

nych. Podejrzewam, że zostały one wykonane techniką serigrafii. Grafiki te były prezentowane w Galerii ORANŻERIA w Jabłonnie w 2018 roku, a cała wystawa była pod patronatem Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Rozdział 3 - Mistrzowie i uczeń

W rozdziale autoreferatu Piotra Szulkowskiego, autor przedstawia swój stosunek do wielkich postaci świata sztuki, takich jak Mieczysław Wasilewski czy Adam Myjak. Szulkowski dzieli się przemyśleniami na temat nauki czerpanej od tych artystów i wpływu, jaki mieli oni na jego twórczość. Opisuje współpracę i inspiracje płynące z dzieł tych autorytetów, a także z twórczości japońskich mistrzów, takich jak Katsushika Hokusai i Takashi Amano. Szulkowski podkreśla wartość relacji ucznia z mistrzem, ale także podkreśla swoją nieustanną chęć poszukiwania nowych ścieżek i inspiracji, co doprowadziło go do zainteresowania się sztuką japońską.

Rozdział 4 - Inspiracje

W rozdziale „INSPIRACJE” autoreferatu Piotra Szulkowskiego poznajemy wpływ dziecięcych wspomnień spędzonych nad jeziorem Zegrzyńskim na jego artystyczną drogę. Szulkowski opisuje, jak fascynacja wodą i przyrodą, którą zbudował w dzieciństwie, przekształciła się w inspiracje dla jego prac. Wspomnienia te stały się podstawą dla serii serigrafii „Akwarium,” w której Piotr ukazuje swoje zainteresowanie akwarystyką i wpływem japońskiego artysty Takashiego Amano. Jego prace oddają połączenie miłości do natury z technikami graficznymi. Szulkowski podkreśla znaczenie inspiracji jako procesu ciągłego poszukiwania i odkrywania. Jego serie grafik odzwierciedlają wpływy zarówno z natury, jak i sztuki dalekowschodniej, wskazując na prostotę formy i kompozycję charakterystyczną dla drzeworytów Ukiyo-e. Twórczość Szulkowskiego ukazuje związek pomiędzy obserwacją natury, sportem, a także wpływem Dalekiego Wschodu. Habilitant w swoim rozdziale kontynuuje temat sztuki dalekiego wschodu, opisując jej głęboką estetykę i wyrażenie emocji poprzez formę. Podsumowując, w rozdziale „INSPIRACJE” Piotr Szulkowski prezentuje różnorodne źródła swojej impulsów, ukazując ich wpływ na jego styl artystyczny.

Rozdział 5 - Wyobraźnia

W rozdziale „WYOBRAŹNIA” autoreferatu Piotra Szulkowskiego czytelnik ma okazję zgłębić rolę wyobraźni w procesie twórczym. Szulkowski podkreśla, że wyobraźnia jako zdolność do kreowania obrazów i narracji w umyśle, jest kluczowa w kształtowaniu dzieł. Wspomina o Arystotelesie, który postrzegał ją jako most między myśleniem a zmysłami. Przytaczając słowa Einsteina i Bonaparte, autor zwraca uwagę na nieskończony potencjał wyobraźni. Szulkowski dzieli się również refleksją na temat tego, jak obserwacja tafli wody wpłynęła na jego twórczość, prowadząc do kreowania wartości między jawą a marzeniem sennym. W dalszej części rozdziału Szulkowski mówi o poszukiwaniu własnego znaku w sztuce - elementu, który mógłby odzwierciedlać jego wnętrze. Inspirując się naturą, pragnie kreować rytmiczne płaszczyzny i przestrzenie. Odwołując się do myśli Strzebińskiego, podkreśla rolę rytmu w przyrodzie i ludzkim postrzeganiu. Na koniec, Szulkowski odnosi się do teorii Bretona i Frutigera, wskazując na znaczenie wyobraźni w indywidualnym procesie twórczym. Ten fragment pracy ukazuje zrozumienie autora dla roli wyobraźni w sztuce.

Rozdział 6 - Warsztat

W rozdziale „WARSZTAT” autoreferatu Piotra Szulkowskiego, czytelnik ma okazję poznać drogę artysty w zakresie zdobywania umiejętności i narzędzi pracy. Podczas studiów na ASP oraz jako asystent, Szulkowski zgłębiał różnorodne techniki odwzorowywania, pozwalając sobie na

eksplorację od prostych narzędzi jak ołówek do skomplikowanych technologii sterowanych komputerowo.

Jego przygoda z narzędziami zaczęła się już w liceum dzięki kontaktowi z narzędziami stolarskimi. Później, kontynuując edukację i pracę na ASP, uświadomił sobie, że kluczem jest nie tyle samo narzędzie, co pomysł i wizja artysty.

Piotr zwraca uwagę na obserwacje swoich studentów, wskazując, że to pierwotny impuls kreatywny napędza proces twórczy. W ciągu lat jego warsztat przeszedł ewolucję, od prostych narzędzi rysunkowych po technologie cyfrowe.

Podkreśla, że choć narzędzia odgrywają istotną rolę, to głównym motorem twórczości jest wewnętrzny pomysł.

Rozdział 7 - Wystawa habilitacyjna

Wystawa habilitacyjna Piotra Szulkowskiego, zatytułowana „INTERPRETACJE DYSCYPLIN OLIMPIJSKICH TOKIO 2021,” odbyła się w Galerii -1 Centrum Olimpijskiego w Warszawie w okresie od 8 czerwca do 8 lipca 2021 roku. Wydarzenie zostało objęte Honorowym Patronatem Ambasadora Japonii w Polsce.

Na wystawie można było zobaczyć ponad siedemdziesiąt grafik (tyle jest reprodukcji w autoreferacie) autorstwa Piotra Szulkowskiego. Niemniej jednak, większość z nich nie została opisana przez artystę, co pozostawiło pewien element delikatnie mówiąc „niedopowiedzenia”. Co zresztą jest charakterystyczne dla całego autoreferatu. Brak informacji dotyczących formatu, tytułów czy zastosowanej techniki wykonania grafik.

Częścią wystawy habilitacyjnej Piotra Szulkowskiego, zatytułowanej „INTERPRETACJE DYSCYPLIN OLIMPIJSKICH TOKIO 2021,” były prezentowane prace graficzne, które ukazywały różnorodność sportowych dyscyplin. Powtórzę jeszcze raz autor nie dostarczył szczegółowych informacji dotyczących formatu prac, ich tytułów co w dużym stopniu utrudnia mi możliwość oceny dzieła habilitacyjnego.

Wśród tych tytułów które wymienił znajdują się serigrafie z 2021 roku: Skoki o tyczce, Koszykówka, Taekwondo, Wioślarstwo, Kolarstwo szosowe, Piłka wodna, Pchnięcie kulą, Gimnastyka sportowa, Karate, Maraton, Łucznictwo, Szermierka

Mam nadzieję, że te tytuły stanowiły jednocześnie klucz do odkrywania artystycznych interpretacji każdej z dyscyplin sportowych. Widzowie mogli wcielić się w rolę odbiorcy i samodzielnie docenić, jak autor wyrażał esencję tych sportowych rywalizacji poprzez swoje grafiki.

Rozdział 8 - INTERPRETACJE DYSCYPLIN OLIMPIJSKICH PEKIN 2022

„Wystawa INTERPRETACJE DYSCYPLIN OLIMPIJSKICH PEKIN 2022” w Galerii -1 Centrum Olimpijskiego w Warszawie nie zrobiła na mnie wrażenia. Liczba prac posiadała krótkie podpisy, które miały wskazywać na konkretną dyscyplinę lub jej elementy, ale często były one niejasne lub nieadekwatne. Dzieła te, choć odnosiły się do różnych dyscyplin, wydają się powierzchowne i nie oddają w pełni ducha olimpijskiego ani determinacji sportowców. Mimo iż Piotr Szulkowski próbuje nawiązać dialog z olimpijskimi wartościami poprzez swoją grafikę, jego prace wydają się niepełne i pozbawione głębi. Brak dokładnych opisów w szczególności przy małych pracach sprawiał, że trudno jest mi wczuć się w rywalizację sportową czy odczuć ducha olimpijskiego, który domyślałam się, że miał być ukazany w tych pracach.

Rozdział 9 - Podsumowanie autoreferatu

Podsumowanie autoreferatu Piotra Szulkowskiego jawi się jako pełen banałów esej, w którym autor bez przerwy stara się podkreślić swoje osiągnięcia i znaczenie. Nawoływania do wartości edukacji artystycznej czy relacji z mistrzami brzmią sztucznie i wydają się być jedynie retorycz-

nymi sztuczkami mającymi na celu podkreślenie własnej wartości w akademickim środowisku. Zdaje się, że Szulkowski nie mógł pogodzić się z tym, jak bardzo pandemia oddzieliła go od rzeczywistości akademickiej. Jego uwagi o „każdym spotkaniu z mistrzem, nawet w formie krótkiego powitania” brzmią jak desperacka próba znalezienia głębszego znaczenia w prostych, codziennych interakcjach.

Szulkowski chwali się swoim wieloletnim doświadczeniem i współpracą z „mistrzami” dziedziny, jednakże jego prace, takie jak ponad 140 serigrafii (tak napisał w autoreferacie) połączonych z drukiem cyfrowym, wydają się powierzchowne i nieoryginalne.

W całym tekście autor wielokrotnie podkreśla swoją chęć stania się „inspirującym wykładowcą akademickim”, ale czytelnik nie znajduje w tekście żadnych konkretów, które by tę aspirację potwierdzały. Ostatecznie, to podsumowanie wydaje się być bardziej próbą autopromocji niż rzetelnym przedstawieniem osiągnięć i aspiracji autora.

VII Konkluzja

Po dokładnej analizie autoreferatu oraz materiałów dołączonych do wniosku habilitacyjnego pana Piotra Szulkowskiego oraz zważywszy na kryteria określone w ustawie o szkolnictwie wyższym, dochodzę do wniosku, że przedstawiona przez niego praca nie spełnia w pełni wymogów stawianych kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego. Nie stanowi znaczącego wkładu w rozwój dyscypliny.

Po pierwsze, pan Szulkowski nie posiada bogatego dorobku twórczego, w załączonych materiałach brakuje głębszej analizy i refleksji nad własnymi pracami, co jest nieodzownym elementem procesu habilitacyjnego. W pracy habilitacyjnej oczekuje się nie tylko prezentacji osiągnięć, ale również krytycznego spojrzenia na własne prace oraz ich miejsce w kontekście globalnych trendów i osiągnięć innych artystów czy naukowców.

Po drugie, w autoreferacie brakuje odniesień do istotnych źródeł, co świadczy o powierzchowności podejścia do tematu. W kontekście habilitacji oczekiwałbym głębszej analizy literatury przedmiotu oraz odniesień do najnowszych badań czy trendów w dziedzinie.

Po trzecie, choć prace pana Szulkowskiego są estetycznie poprawne i wykazują pewien poziom umiejętności, nie dostrzegam w nich innowacyjności i oryginalności, które wyróżniałyby je na tle innych prac w tej dziedzinie.

W świetle powyższych uwag i braków, uważam, że habilitacja pana Piotra Szulkowskiego nie spełnia kryteriów określonych w ustawie o szkolnictwie wyższym. W związku z tym, z przykrością, ale z poczuciem odpowiedzialności za poziom akademicki uczelni, jestem przeciwny w nadaniu Piotrowi Szulkowskiemu stopnia doktora habilitowanego.

prof. dr hab. Arkadiusz Marcinkowski